

[Ministeren for kulturelle anliggender]

og Det Radikale Venstre om finansloven for 1987, og dér er disse ting handlet af.

Jeg må altså gentage det, jeg sagde til at begynde med: jeg må afvise forslaget, og debatten her har ikke givet mig nogen grund til ikke at opretholde denne afvisning.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg vil takke for ministerens bemærkninger. Jeg synes, det er sørgeligt, at ministeren konkluderer så negativt, som han gør. Jeg synes lige, minsteren fortjener den bemærkning med på vejen, at selvfølgelig er det glædeligt, at der er sket det rent tekniske, at ARTE er kommet på finansloven. Helt fint, godt. Det har været længe ønsket og længe ventet, og det synes jeg ministeren skal have en cadeau for.

Men jeg synes ikke, at offentligheden skal glemme, at derouten startede under denne regering, hvor man, da ministeren kom til, havde en bevilling til ARTE på 900.000 kr. Den er gradvis blevet skåret ned, og nu er den altså på 500.000 kr. Det synes jeg er et nok så interessant fænomen. Ministeren og regeringen har taget stilling til, hvor bevillingen skal ligge, og hvor stor den skal være, og det synes jeg er beklageligt.

Jeg er altså fortsat interesseret i at høre, om hr. Bernhard Baunsgaard mener, at finansministeren kan og overhovedet vil tage en anden stilling end kulturministeren. Det skulle undre mig meget, og derfor må man igen sige, at det er et forsøg fra radikal side på at lægge tågeslør ud.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Må jeg lige rette fru Helle Degn. Det er ikke korrekt, at der var en bevilling på 900.000 kr., da denne kulturminister trådte til. Der er under denne kulturminister sket en konstant stigning i bevillingen til ARTE. Sådan ligger det.

Jeg sagde tidligere, men skal gentage det – tingene kan øjensynlig ikke gentages for tit, når de skal forstås – at vi har lagt pres på, for at ARTE kom på finansloven, og det er de kommet. Vi har lagt pres på, så at ændringen medførte, at ARTE ud over den finanslovbevilling, der var sat specielt af til dem, fik 300.000 kr. over tipsmidlerne.

Jeg tror ikke, at der ville ligge nogen desavouering af kulturministeren i, at finansministeren sagde, at i dette tilfælde er der sådanne særlige omstændigheder forbundet med denne bevilling, at han vil gå med til det. Jeg håber, at vi kan overbevise ham. Jeg aner ikke, om vi kan, for jeg har ikke talt med finansministeren om det.

De af finansudvalgets medlemmer, der er til stede her i dag, kan naturligvis sige, at sådan og sådan gik det. Jeg kan alene holde mig til det referat, jeg fik af hr. Bilgrav-Nielsen. Der er ikke i finansudvalget på nogen måde foreslået noget, der kan bruges til en særbevilling på finansloven for 1986. Jeg gør opmærksom på, som kulturministeren sagde, at mødet fandt sted i sommer. Der var oktober, november og december 1986 til at lave et beslutningsforslag. Dette beslutningsforslag kunne udmærket være udformet på en sådan måde, at det fremkaldte en ny bevilling på finansloven for 1987. Det ville der ikke være noget i vejen for.

Må jeg advare fru Helle Degn imod at bære ved til bålet af forargelse over bevillingen til ARTE, når fru Helle Degn siger heroppefra: jeg forstår godt, at de andre partier vil have del i ARTE. Jeg støtter bevillingen til ARTE, fordi ARTE i dag optræder som en organisation til gavn for hele befolkningen. Hvis dette ikke er tilfældet, så reduceres min tilslutning til ARTE. Jeg synes stadig væk, at det i ARTEs styrelsesform kunne understreges bedre.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg er ked af at forlænge debatten, men inden det bliver komplet forvirret, er jeg nødsaget til at sige, at det dog er for stærkt, at hr. Bernhard Baunsgaard kan stå heroppe og sige, at bevillingerne til ARTE er gået op i denne ministers tid.

ARTE har først i 1987 fået et beløb på finansloven. Det er nu 200.000 kr. Det, ARTE har modtaget tidligere, var over fordelingen af tipsmidlerne. Finansudvalget har aldrig blandet sig i fordelingen af tipsmidlerne og kan principielt ikke blande sig. Det, der har skabt problemet, er, at den del af tipsmidlerne, ARTE fik, blev skåret ned, og det skete i kulturminister Mimi Stilling Jakobsens tid.